

Barbara Krafft, A jednak najpro

Przyznajmy, że kochanie bez serca jest i głowy
Codzienne rzes wklejanie, golenie co dzień brody
Nie wolno czoła marszczyć, agraftką spinać palt
Powracać do najstarszych buciorów, swetrów, mat
A przecież najprościej zaufać miłości
Zaśpiewać ty i ja
I tango w kamaszach na krzywych obcasach
Odtąć na dwa pas
Z księżcem pod rękę przypomnieć kaczeńcem
Że pora razem śnić
Wąsiki przebaczyć, na piegi nie patrzeć
Nie widzieć nic a nic
A jednak źle czasami, jeśli cienie są okrutne
Kolejki pod kinami, a filmy takie smutne
W kawiarni miejsca nie ma
A nawet jeśli jest gdzie znaleźć inny temat
Niż drugie ciastko zjeść
A przecież najprościej zaufać miłości
Zaśpiewać ty i ja
I tango w kamaszach na krzywych obcasach
Odtąć na dwa pas
Z księżcem pod rękę przypomnieć kaczeńcem
Że pora razem śnić
Wąsiki przebaczyć, na piegi nie patrzeć
Nie widzieć nic a nic